

Zen og kunsten å reparere en tann

En morsk dame fra Forbrukerrådet har sendt ut noen av sine krigere for å confirmere hva hun lenge hadde hatt en mistanke om;

Det er noen som er ute etter henne.

Ett knippe kamikazepiloter blir først kalibrert av en lærer ved universitetet. Så langt vel og bra.

Når man som beskytter av de evige sannheter skal forholde seg til alle rollene som vårt samfunn er utstyrt med blir det mer ugreit.

Jeg forstår det slik at den aktuelle dommer var kjent med hva formålet med hans anbefaling var. Det skal mye høy i hatten til å avsi dom på langt hold. På den annen side kan man neppe som universitet nekte å komme med en faglig kommentar.

Klipp og lim er det verre å forsikre seg mot.

Ett tidligere forsøk på å sammenligne «priser i markedet» for tannhelse-tjenester havnet i løse luften, idet man endte opp med å sammenligne epler og pærer. Den som skal tolke resultatet vil ut fra sitt ståsted oppfatte resultatet

ganske så forskjellig. Nu hadde man tydeligvis bestemt seg for å ta ondet ved roten...

Flere tannleger – tilsynelatende uavhengig av enhver forhåndsinformasjon – kommer med sitt forslag etter undersøkelse av den anonymiserte pasient.

Problemet oppstår når dette skal tolkes – og av hvem.

Journalisten – med barsk mine; Et hull er da et hull!

Presidenten i NTF – blygt smilende; – Nei det er jo det det ikke er... Kommunikasjon er en vanskelig ting.

Forbrukerrådet har som oppgave å informere publikum om prisene på sammenlignbare produkter og tjenester, eller som det heter – «informere, dyktiggjøre og veilede forbrukerne samt å påvirke forbrukerpolitikken og næringslivet til å bli mer forbruker-vennlig».

Hva aktørene anbefaler en pasient med hensyn til behandlingsprosedyrer kan da umulig tilligge Forbrukerrådet. Denne gangen blir resultatet forelagt

dommerpanelet – den forbrukervernlige journalist i NRK/FBI, som skal kommentere. Huttetu.

Nei, dette, det vil si behandlingsfor-slagene, er helsemyndighetenes bord – og da nærmer vi oss Zen.

Det kan tenkes at vi som tannleger selv er med på å skape forestillinger om at vårt eneste ønske er større inntekter, og at målet helliger midlet, inklusiv blekemiddelet. Det var noe med krybbe, hester og biting.

Websidene til moderne tannlegeri gir den søkende pasient forhåpninger om et smil så blendene at det kan ta pusten fra mer enn et Forbrukerråd. Selv på NTFs offisielle nettsider smiles det nu i vilden sky. Det blir nesten som Rødhette og ulven.

En gang i verden ble det reklamert med at tannlegen hadde investert i røntgenteknologi.

Det var i det minste en saklig opplysning.

*Rolv Præsteng
rolv@online.no*